

BẢN TIN

Xứ Bưởi

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại

Chủ Nhiệm:
Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh –
Võ Thị Ngọc Dung – Mai Trọng Ngãi –
Đỗ Hữu Phương – Kiều Oanh Trịnh –
Nguyễn Minh Châu – Người Biên Hòa –
Châu Chương Thành – Nguyễn Hàn Lâm –
Nguyễn Nhung – Châu Mỹ Quế

Tòa Soạn:
9340 Bolsa Ave. – Westminster, CA 92683
Hội đoàn phi vụ lợi – GP # 3379673
Email:
aihuubienhoa@gmail.com
Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243
Website:
<http://www.aihuubienhoa.com>

“MÙA TẠ ƠN”

“Cảm ơn quý Anh Chị trong Ban Điều Hành đã bỏ khá nhiều thì giờ và tìm óc để chúng ta có một Hội Ái Hữu có tầm vóc được vững mạnh. Cảm Tạ Ôn Trên đã quan phòng cho chúng ta còn sống qua quá nhiều nghịch cảnh và còn gặp gỡ liên lạc nhau. Xin Ôn Trên phù hộ cho chúng ta.”

Tâm tình ân cần và chân thật của một đồng hương Biên Hòa từ tiểu bang Texas là món quà tinh thần quý giá không thể mua được trong mùa Lễ Tạ Ôn dành cho Hội ái hữu Biên Hòa California

Như từ tự đáy lòng sâu thẳm cùng tỏ bày cảm ơn cho nhau. Hội ái hữu Biên Hòa California chân thành cảm ơn quý đồng hương và thân hữu đã đồng hành với chúng tôi trong thời gian gần 2 năm qua. Nếu không có những tấm lòng bao dung cùng chung sức, chúng tôi sẽ không có được những thành tựu vượt bực như ngày hôm nay. Chúng ta không quên tạ ơn đất nước và người dân các nước tạm dung đã đón nhận chúng ta, là kẻ tha phương đã bị chối bỏ ngay trên quê hương Việt Nam. Cảm ơn đất nước Biên Hòa, những anh linh khuất bóng độ trì chúng ta đến bến bờ tự do, để hôm nay chúng ta còn tiếng nói đòi hỏi tranh đấu tự do, dân chủ và nhân quyền cho dân tộc. Nhân ngày Lễ Tạ Ôn, chúng ta không quên cảm ơn Ông Bà, Cha Mẹ, Bạn Đòi và con cái để chúng ta có một gia đình hạnh phúc và biết giữ truyền thống tốt đẹp của dân tộc. Hướng về quê hương ngàn dặm, chúng ta không quên những mảnh đời cô cút, những Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hòa đang kéo dài cuộc sống thống khổ và bất hạnh. Xin hãy cùng chúng tôi nói lời “CẢM ƠN” đến những anh em Thương Phế Binh VNCH. Đừng để muộn màng...

BAN BIÊN TẬP

HAPPY BIRTHDAY

NOVEMBER

Ban Biên Tập
Bản Tin Xứ Bưởi kính chúc

ĐH Lê Văn Nhơn

November 01

Một sinh nhật với thật
nhiều niềm vui

Và sức khỏe
Chúc mừng !!!
Chúc mừng !!!

Tháng 11 thơ mưa

Người tóc thả vai ngoan
Bước qua chiều, mưa nhỏ
Cùng tận chốn tang thương
Ta nghe ngàn phiền gió
Đè nặng bóng thê lương
Xuống từng hơi thở khó
Người tóc thả vai ngoan
Dịu hiền trong mưa nhỏ
Chón chỗ đời nghiệt oan
Ta mời ta viếng mộ
Ta mời ta viếng mộ
Lìa thảm cảnh dương gian

Chúa Phật còn lui chân
Trước bạo quyền chế độ
Huống hồ chút hư danh
Nguyễn Tất Nhiên thống khổ
Ôi chữ nghĩa văn chương
Bất lực, càng bất lực

Phải sống nơi địa ngục
Mới hiểu thấu thân ta
Đôi mắt người ngậy thơ
Không hề vương vấn tội
Có chở tình ta theo
Tới cõi nào diệu vợi ?
Lừa đời ta đã lụn
Đang hấp hối tro tàn

Nguyễn Tất Nhiên

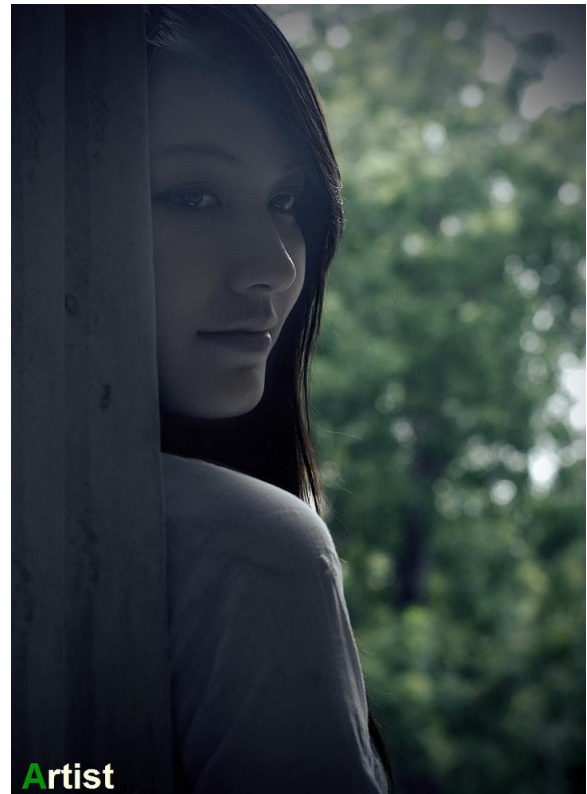
(Biên Hòa, 06/11/1975

Mưa Lăn Trên Kiếng Cửa

Tình đau về với ta buồn
buồn ta cũng tạt như nguồn mưa đông
mắt em có thấm lạnh hôn?
mưa ta có lệ ngoằn trên kiếng đời ?
tháng mười một, gió, thấp trời
là ta ử dột lòng mùi khóc ai
hỡi người như chuyện mây bay
cám ơn em bỏ thiên tài tang thương!
tình đau về với ta buồn
buồn ta cũng dịu như sương đầu ngày
hiên người âm giọt mù mai
thì sương vẫn dầm sâu dài mây trắng...
em ngồi em lạnh bàn chân
tình hay ho thuở dần lòng ngó ra!

ngày chiều phát vạt mưa qua
cám ơn em đã lệ sa kiếng ngoài...
ơn người cứ phụ lòng ai
ơn đời sống một đề tài khổ đau!

Nguyễn Tất Nhiên

Artist

CÓ NHỮNG CÁI ON

Trong cuộc sống, con người có biết bao điều phải mang ơn. Có những cái ơn trả được và những cái ơn ta phải mang suốt một đời. Câu nói của một người Mỹ: “I own you my life” để chỉ một ơn cứu tử, cứu mạng, như một sự hóa kiếp rồi mà lại được tái sinh, hoặc “you save my life” cũng mang ý nghĩa như thế. Cái ơn đầu đời là cái ơn sinh thành đã cho ta làm người: cái ơn cha mẹ như Trời cao, Biển rộng. Dù cuộc đời có ngọt ngào và cay đắng nhưng đời vẫn đáng sống lắm chứ, vẫn có những hương hoa và mật ngọt: Tình yêu, danh vọng, phú quý vinh hoa, của ngon vật lạ... hãy bỏ lại sau lưng những nhọc nhằn, buồn đau khổ cực để nở với nhân gian một nụ cười.

Em ơi, điếm phấn tô son lại

Mím với nhân gian một nụ cười

Không có mẹ, ta đã không được vuông tròn. Công lao ấy, xin chỉ biết ghi lòng tạc dạ, chả thể nào trả được, mong chỉ có thể báo đền:

Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Chỉ một chữ Hiếu mà cả đời có khi cũng chả làm tròn! Đời tôi, chưa nuôi Mẹ được một ngày. Cha như giọt sương buổi sáng, Mẹ như tàu lá chuối hứng giọt sương rơi ấy để hình thành thân thể chúng ta. Chín tháng, mười ngày mang nặng, đê đau để chúng ta có tiếng khóc chào đời, rồi vươn vai đứng dậy, biết đi, biết đứng, biết hát, biết hò... biết bao nhiêu là gian khổ của Mẹ:

Lòng Mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào

Lời ru êm ái như làn gió chiều rì rào

Tạ ơn Trời, tạ ơn Đất đã cho ta bầu không khí để thở, một mặt phẳng để bước đi:

Mong cho chân cứng đá mềm

Trời yên, biển lặng mới yên tâm lòng...

Con người đã đạp lên rừng núi, cao nguyên, lặn xuống biển sâu, vượt muôn trùng sóng cả, chế ngự cả muôn loài, muôn vật, hơn cả chúa sơn lâm của Thế Lữ:

Ta biết ta chúa tể cả muôn loài

Giữa chốn thảo hoa không tên, không tuổi...

Rồi con người bay vào không gian, ra khỏi địa cầu để tới một hành tinh khác là mặt trăng và tương lai có thể là những sao Hỏa, sao Kim... ai biết được những tiên bộ của con người trong tương lai?

Xin tạ ơn Thượng Đế đã cho ta lương thực để ăn, nước để uống và một khối óc để tạo ra những nhu cầu cần thiết cho cuộc sống: Thuốc men để chống trả bệnh tật, phương tiện để đi, nhà cửa để ở...

Thượng Đế còn cho ta cả tình thương để đùm bọc và Ngài cũng ban luôn cho cả sự hận thù để chém giết lẫn nhau! Có thể thì loài người mới bớt nạn nhân mãn, khỏi phải lên núi mà ở khi trái đất không còn chỗ như lời chúc Tết của cụ Tú Xương:

Phố phường chật hẹp, người đông đúc

Bông bế nhau lên, nó ở non...

Bàn tay vô hình của Đấng Cao Cả đã đặt ta vào giữa những hỗn mang của đất trời nhưng bàn tay diệu kỳ ấy đã thổi vào ta một cái hồn, truyền cho ta sự sống cho đến ngày xuôi tay nhắm mắt. Chúng ta đã nợ Ngài một món nợ không bao giờ trả được. Xin hứa với Ngài, chúng con sẽ sống cho ra người chứ không như loài sâu bọ!

Xin được nói lên 3 chữ: **Tạ ơn Ngài** (dù chúng con chả biết Ngài là ai và chưa một lần trông thấy).

Tạ ơn Mẹ đã cho ta bầu sữa. Bầu sữa ấy, tuy nay đã nhạt nhòa qua năm tháng để thay bằng những thứ sữa ngon hơn, bổ hơn nhưng không có bầu sữa nào bằng bầu sữa Mẹ.

Cám ơn nền văn minh nhân loại đã khai tâm, mở trí cho ta những tiên bộ về khoa học, kỹ thuật làm con người được hưởng bao nhiêu cái hay, cái đẹp, những tiện nghi để cuộc sống được đơm hoa kết trái, sinh sôi nảy lộc... Con người thêm trường thọ, nhiều bệnh tật được hóa giải, làm thỏa mãn tinh thần ngoài hai bữa ăn bằng cơm gạo.

Cám ơn những tôn giáo đã cho ta niềm tin để tâm hồn yên ổn, một sức mạnh nuôi ta sống trong những lúc hoạn nạn, khốn cùng tù đày gian khổ để đứng dậy mà đi. Những niềm tin tuy trừu tượng nhưng con người đã cảm nhận được để hướng đến thiện mà quên cái ác.

Cám ơn những bàn tay, khối óc đã viết lên những bản giao hưởng, những trường ca, đoản khúc, những bức họa để đời, những cuốn phim đi vào lịch sử, những tác phẩm văn chương còn sống mãi với thời gian, những vần thơ bất tử ... đã làm cho tâm hồn rung cảm, không phải chỉ bằng mắt, bằng tai

mà bằng cả con tim, khối óc. Những món ăn tinh thần đó không thể thiếu vì chính nó đã làm cho cuộc sống thêm ý nghĩa và đáng sống.

Mấy trăm năm xưa, khi những người di dân đầu tiên đặt chân lên mảnh đất này (mà giờ đây được gọi là Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ), họ đã tạ ơn người Da Đỏ đã cứu mang họ trong một Lễ Tạ Ôn (Thanksgiving) đầu tiên vào năm 1620 để từ đó đến nay ngày đó trở thành truyền thống trong lịch sử Hoa Kỳ cho người dân đến Vùng Đất Hứa lập nghiệp, trong đó có chúng ta, làm phong phú cho cái Melting Pot muôn màu muôn vẻ.

Chúng ta bỏ lại quê hương hình chữ S bên kia bờ Thái Bình Dương, vẫn mang trong lòng hai chữ “Tạ Ôn” mỗi khi ngày đó trở về hằng năm trong tháng November.

Chương trình Nhân Đạo (Humanitarian Operation), gọi tắt là HO đã cứu giúp hằng 100.000 những người tù trở về từ Địa Ngục cùng thân nhân họ... Đó chính là chúng ta, những người bị bỏ rơi trong lúc dầu sôi lửa bỏng trong Tháng Tư Đen 1975! Dù sao thì muộn cũng còn hơn không bao giờ, “better late than never” Người Mỹ lúc nào cũng giàu lòng nhân đạo, nhưng một khi có chính trị xen vào, có cả sự tàn nhẫn đi theo! Chúng ta không biết đằng sau lòng nhân đạo “tự nguyện” đó, có cái gì vụ lợi hay một “trao đổi” gì với phía bên kia? Chứ chúng ta chẳng có một quyền gì để đòi hỏi nơi họ. Tổng Thống Kennedy đã từng nói với người dân Mỹ: “Don’t ask what the country can do for you, ask what you can do for the country!” Những cựu chiến binh Mỹ còn chưa được lo đầy đủ nữa là!

Tôi cứ mãi mê với những cái ơn to, ơn nhỏ ở ngoài đường mà quên đi một cái ơn trong nhà: đó là cái ơn mà vợ con đã nuôi tôi trong những ngày tù tội ở đất Bắc ... Và trong đó có biết bao chị đã lặn lội nuôi chồng, một cái ơn to như cột đình, để chúng tôi có được ngày trở về. Ôn này biết bao giờ trả được?

Và cũng cảm ơn những đứa con của chúng ta vì chúng đã cho chúng ta những đứa cháu trai, cháu gái, dù đôi lúc mệt nhoài, nhưng đó là niềm vui lớn nhất của tuổi già hôm nay với những nụ cười và những tiếng gọi “Ông, Bà” hồn nhiên trong sáng.

Xin một lần nữa được mang ơn Mẹ Cha để có ta hôm nay... và xin mượn một bài thơ nói về Mẹ để kết thúc bài viết:

Trong bụng Mẹ đã từng mê tiếng hát

Nên quê tôi ai cũng biết làm thơ

Những đứa trẻ nằm nôi hay đặt võng

Sớm hay chiều đều mượn cánh cò đưa

Hoàng Văn An

(K20 N.C.T)

TA VỀ LẠI, LỐI XUA.

Ta cánh thiên di, XA vùng trời kỷ niệm!
Ta nhánh mây thu, rời ngang bóng nguyệt hằng.
Ta ngồi đây, nhớ phương trời, xa xưa đó.
Thành phố ngô nào, đắm ướt sương giăng?
Trời cuối thu, ở nơi này đang se lạnh.
Gió ngàn phương đã cuốn quét, sạch lá vàng.
Nắng buổi sáng, vàng dương cho, thắt mỏng vánh.
Anh về tìm Em, dù XA đó, mong manh.
Mong manh như mây trôi, từng ngày bàng bạc.
Vẫn còn khung xanh, dung chứa gió bạt ngàn.
Vẫn còn đó, người yêu tôi, dành mong đợi!
Đường băng đêm, lại đón nắng chói chang?
Nắng chói chang, từ vòng tay, mang huyền thoại!
Anh ôm Em, sưởi ấm, khóa hết chuyện buồn.
Đêm BIÊN HÒA, không gian này, thật huyền diệu.
Hội ngộ rồi, cho được nói, tiếng THƯƠNG YÊU...

VY NHÃ TRÚC

PHÂN ƯU

Hội ái hữu Biên Hòa California nhận được tin buồn:

Thân phụ của ĐH Đỗ Công Luận là

Cụ ông : **ĐỖ VĂN TRÂM**

tự Ba Trâm.

Sanh năm 1917, tại xã Bửu Hòa - Biên Hòa.

Đã mãn phần vào hồi 17 giờ 42 phút, ngày 16 tháng 10 năm 2011.

Nhằm ngày 20 tháng 9 năm Tân Mão .

Đại thọ 95 tuổi.

Hội ái hữu Biên Hòa California

Đồng hương và Thân hữu khắp nơi

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Đến gia đình đồng hương Đỗ Công Luận và Tang quyến.

Nguyện cầu hương linh cụ ông Đỗ Văn Trâm sớm an nhàn nơi cõi vĩnh hằng

Một lần đến thăm Cô

Cô Hà Bích Loan giáo sư Việt văn khảm kính của trường Ngô Quyền đã từ giả bạn đồng nghiệp, bỏ lại học trò. Một nén hương lòng kính dâng Cô!

Khoảng không gian xa vời vợi nửa vòng trái đất bỗng xích lại gần khi những trái tim Thầy Cô và học trò Ngô Quyền rung lên đôi theo những mẫu tin từ quê nhà Biên Hòa gửi đi cho biết tình trạng sức khỏe của Cô Hà Bích Loan. Đọc mẫu tin đầu tiên ngày thứ hai "Cô Hà Bích Loan đau nặng"... từ email của Bạch Tuyết tôi bỗng thấy nhói lòng ... có lẽ nào tôi sẽ không thể đến thăm Cô một lần thứ hai như điều tôi vẫn nghĩ trong lòng từ bấy lâu nay... Tôi đã để cho mọi việc trở nên muộn màng. Bởi vì tôi chỉ có một lần đến thăm Cô. Tôi, học trò của Cô, một cánh chim lạc loài của Ngô Quyền đã rời khỏi tổ từ rất lâu, rất lâu... và xoay cánh bay đi biên biệt. Rồi có một lần không rõ bởi một cơ duyên nào tôi đã đến thăm Cô. Vâng, chỉ có một lần (tôi nhắc đến hai chữ "một lần" với sự hối tiếc muộn màng). Lần nữa đến nay cũng đã hơn mười năm kể từ ngày đó tôi đến thăm Cô... Hôm ấy, vào một buổi sáng, không hẹn trước... cầm trên tay tờ giấy ghi địa chỉ, tôi đã đi trật mấy lần mới đến được nhà Cô, căn nhà ở đường Lê Văn Sỹ (tức là đường Trương Minh Giảng cũ) nằm im trong một con hẻm. Thời gian hơn 30 năm đã trôi qua tưởng như chỉ là một giấc mộng. Cô trò gặp nhau lúc đầu cũng thoáng một chút ngỡ ngàng. Bàn ghế, đồ đạc trang trí trong nhà sao mà cổ kính với một vẻ trầm lặng. Hôm đó Cô ở nhà một mình. Sau nhiều năm mới gặp lại Cô, tôi không hề thấy lạ, mặc dù thời gian qua đi cũng đã có nhiều thay đổi. Tôi nhìn thấy Cô dường như có vẻ giản dị hơn, âm thầm hơn với cuộc sống của một người lớn tuổi đã nghỉ hưu. Sau hơn 30 năm mới gặp lại, vẫn một cảm giác thân quen, gần gũi khi tôi nhìn lại nụ cười của Cô hiện lên cả ở đôi mắt chẳng khác mấy với ngày xưa. Cô, dáng người cao gầy, áo dài màu nhạt, trước bảng đen phấn trắng, nụ cười vẫn thường nở trên môi... Hơn 30 năm mới gặp, làm sao Cô có thể nhìn ra đứa học trò ngày xưa chẳng có gì

đặc biệt mà lại nhút nhát như tôi... Vậy mà khi tôi nói đến lớp Tứ 2 và tên của vài người bạn học chung lớp như Thu Thủy, Bạch Tuyết... thì đã thấy niềm vui hiện lên trong anh mắt, nụ cười của Cô. Từ lúc đó câu chuyện của hai cô trò liên tục không dứt. Cô nhắc đến bọn con trai nhỏ con mà hay nghịch ngàm của lớp tôi... Cô nhắc đến đám con gái lớp tôi trong nhóm "Bông hồng cài áo" cũng bày đặt viết bài, làm thơ đăng báo... Cô kể rằng dù đã rời khỏi trường Ngô Quyền về dạy ở trường Lê Quý Đôn, Cô vẫn thấy trường Ngô Quyền là nơi Cô mãi mãi yêu thương. Cô rất nhớ trường Ngô Quyền, nhớ những Thầy Cô đã từng dạy chung với Cô ở đó, nhớ những học trò từng có nhiều gắn bó với Cô, nhớ chỗ ở trọ chung với Cô Trí, Cô Phương... Cô vẫn thường liên lạc với Thầy Cô và học trò ở Biên Hòa và những Thầy Cô đã ra đi định cư ở hải ngoại. Cô nhắc đến Cô Nhã Ý từ Mỹ gửi thư về nói rất thèm được giảng "Truyện Kiều". Cô nhắc đến Cô Trí, Cô Nguyệt Thu, Cô Tốt, Thầy Hiệp... Và Cô cũng nói rằng Cô đang lo lắng về một căn bệnh nào đó chưa rõ (tôi nhắc lại việc này mà thấy lòng đau xót...) Từ giả Cô ra về tôi mang theo trong lòng cái ấm áp của tình cảm Thầy Trò Trường Trung Học Ngô Quyền. Dù 30 năm, 40 năm, hay 50 năm... tình cảm của những ai đã từng sống dưới mái trường Ngô Quyền thân yêu vẫn mãi đọng đầy trong ký ức. Cuộc gặp gỡ giữa hai cô trò đơn giản chỉ có vậy, không có tặng hoa cũng chẳng có biểu quà... chỉ có niềm vui đầy ắp trong lòng không thể nào diễn tả hết được, chỉ những ai đã từng trải qua mới có thể hiểu... Tôi có trở lại thăm Cô một lần nữa mà không gặp, chỉ để lại mảnh giấy với lời nhắn "em có đến thăm Cô". Rồi từ đó tôi đã để cho năm tháng trôi qua, đã không đến thăm Cô thêm một lần nữa để bây giờ mọi thứ đã trở nên quá muộn màng... Hãy làm những gì ta có thể làm ngay hôm nay đừng để quá muộn. Những tin nhận về tình trạng sức khỏe của Cô vẫn được chuyển đến. Sau mẫu tin ngày thứ Hai "Cô Hà Bích Loan đau nặng", chúng ta đã cầu nguyện cho Cô và đã hy vọng, hy vọng thật mong manh. Rồi buổi sáng thứ Ba sau khi Thúy Phương đến thăm Cô trong cơn mưa tầm tã, Phương đã vội vàng gửi đi

mấy dòng email đầy xúc động kể rõ từng cử chỉ, lời nói, ánh mắt, nụ cười của Cô lúc Cô hồi tỉnh lại sau khi đã ngưng thở. Trong những giây phút cuối đó Cô vẫn nhớ đến học trò ở Biên Hòa chưa kịp đến với Cô... Nhưng rồi hy vọng mong manh của chúng ta đã tan biến với mẫu tin cuối cùng được chuyển đi vào ngày thứ Tư "Cô Hà Bích Loan đã vĩnh viễn ra đi". Tôi đã lặng người đi và thấy nhói lên trong tim khi đọc mẫu tin cuối cùng đó, tôi nghĩ đến những người bạn của tôi chắc cảm xúc lúc ấy cũng chẳng khác gì tôi. Bạch Tuyết gửi một lời nhắn: "Chúng ta lại thêm một đau buồn... mất mát". Tôi muốn chia sẻ nỗi buồn với các Cô giáo của tôi. Cô Trí chỉ viết được cho tôi một dòng ngắn ngủi "Bộ ba, 2 người đã ra đi chỉ còn có 1". (Thầy Phạm Ngọc Quỳnh đã nhắc đến Bộ ba Xe-Pháo-Mã: Trí-

Phuong-Loan) chắc Cô Trí đau lòng lắm! Cô Nhã Ý gửi lời nhắn "Cô cũng rất đau lòng, đời người như giấc mộng, còn đó rồi mất đó, mong manh như sợi tơ trời"... Những dòng này tôi viết về Cô Hà Bích Loan như là một lời tưởng niệm. Cô đã sống một cuộc đời rất có ý nghĩa để lại trong lòng học trò biết bao yêu mến. Chúng ta hãy cùng nhớ về Cô và hãy biết rằng "Tình Thầy trò Ngô Quyền của chúng ta đã gần 50 năm vẫn không hề phai nhạt" (đây là lời của Thúy Phượng viết với cảm xúc rất chân thành lúc Phượng đến với Cô Bích Loan trong những giây phút cuối cùng). Từ khoảng cách rất xa của nửa vòng trái đất, tất cả chúng em, những học trò của Cô xin gửi lời cầu nguyện cho Cô được bình yên ở cõi vĩnh hằng .

NGUYỄN THỊ NGỌC

THIỆP MỜI

Theo thông lệ hằng năm, để tưởng nhớ công ơn bậc tiền nhân khai phá Biên Hòa.

Đồng hương Tân Lân Biên Hòa tại San Jose tổ chức

LỄ VÍA ÔNG ĐÌNH TÂN LÂN BIÊN HÒA

tại San Jose, California.

Ban Tổ Chức trân trọng kính mời Quý thân hữu và đồng hương Biên Hòa đến tham dự ngày Lễ Vía Ông tại địa điểm:

1855 LUCRETIA AVE SAN JOSE, CA 95122 (*Yerba Buena High School, góc đường Lucretia và Phelan*)

Vào lúc 9:30 sáng Chúa Nhật, ngày 13 tháng 11 năm 2011 (*Nhằm ngày 18 tháng 10 năm Tân Mão*)

Ban Tổ chức hân hoan chào đón quý vị và trân trọng kính mời.

Thay mặt Ban Tổ Chức

Hội Trưởng

Trang Tấn Hưng (408) 595-3551

Mọi chi tiết liên lạc: Ngọc Tạ: (408) 892-3209 Lý Ngọc Mai: (408) 838-2367

Chi phiếu yểm trợ xin đề:

HỘI ĐỒNG HƯƠNG TÂN LÂN BIÊN HÒA 1088 Ridgemont Drive - Milpitas, CA 95035

TÁM LÒNG CỦA ĐỒNG HƯƠNG

HUỶNH PHỔ/ ĐỖ LAN CHI	WESTMINSTER	CA		\$ 30.00
ĐỖ CAO MINH			FRANCE	\$100.00
PHẠM THANH/ PHẠM QUAN	FULLERTON	CA		\$100.00
NGUYỄN TRÍ TỊNH	ALPHARETTA	GA		\$ 20.00
ĐẶNG VĂN CÚC/ DOAN HA HUE	NORCROSS	GA		\$ 20.00
WESTERN INSURANCE (CHUNG/KIỆT)	G.G	CA		\$ 50.00
PHẠM VĂN TƯỞI	HOUSTON	TX		\$ 20.00
THOMAS TRAN	WORCESTER	MA		\$ 50.00
PHÙNG VĂN YẾN/ NHUNG	SAN JOSE	CA		\$ 50.00
NGUYỄN THÁI BỬU	HOUSTON	TX		\$ 99.00
NGUYỄN KIM	TULAHOMA	TN		\$100.00
THANH TRAN/ NGUYEN NGA THANH	SAN JOSE	CA		\$ 20.00
HOÀNG DUY LIÊU	PLEASANT HILL	CA		\$ 50.00
TRƯỜNG TỔ QUYÊN	TORRONTO		CANADA	\$ 40.00
ĐỖ CAO TUY				\$ 50.00
NGÔ VĂN SÓT/LÊ .T. HỒNG	FORTH WORTH	TX		\$ 30.00
NGUYỄN THỊ CỬA & CÚC		NJ&MA		\$ 50.00

ĐỒ DÀNH HƯƠNG BƯỞI

Người đi tưởng mắt mùi hương cũ

Rời đất Biên Hoà hương bám theo

Chân đã xa xôi thành phố nhỏ

Càng xa hương bưởi lại thêm yêu

Hỏi người đang ở tận Cali

Có nghe hoa bưởi gọi người về

Trắng tinh một sắc hoa nồng ấm

Xui lòng nhớ lại cõi trời quê

Hỏi mùi hương bưởi trốn đi đâu

Có thấy người lăn cuối vạt sầu

Hương đã bay xa người đứng lại

Xa mù lòng vẫn nhớ thương nhau

Người đứng nơi đây chờ hoa nở

Hoa búp mà hương đã dâng đầy

Đậu mãi trong lòng ai, góa phụ

Giữ hoài hương cũ gió không bay

Hương bưởi ơi, tôi muốn dỗ dành

Đồng Nai nước đục lại trong xanh

Hương có bay đi xin trở lại

Để mãi là hương của chúng mình.

TRẦN KIỀU BẠC

NHU' MỘT LỜI CẢM ƠN

TPB NGUYỄN XÁCH BIỆT KÍCH DÙ

Biên Hòa ngày 1 tháng 10 năm 2011

Thân gửi quý ân nhân

Lời đầu Tôi gửi đến quý ân nhân lời thăm hỏi thân thiện, mong quý ân nhân và gia đình được nhiều sức khỏe. Ngày 30-9- 2011 tôi có nhận được 100 USD do quý ân nhân gửi cho. Tôi xin gửi lời cảm ơn quý ân nhân đã giúp đỡ. Một lần nữa tôi xin chân thành biết ơn và cầu chúc quý ân nhân và gia đình được nhiều sức khỏe và vạn sự như ý.

Ký tên

Nguyễn Xách

Liên Đoàn 81 Biệt Cách Dù

TRUNG SĨ NGÔ XUÂN KHÁNH

TPB VÕ THÀNH SƠN

Hạ sĩ NGUYỄN KHẮC BẢO

Kính gửi: Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hòa. Tôi Võ Thành Sơn ở Biên Hòa, Đồng Nai. Ngày 17 tháng 9 tôi có nhận được 100 đô. Tôi không biết gì hơn viết vài chữ kính chúc. Để tỏ lòng biết ơn của gia đình và gia đình chúng tôi. Tôi kính chúc quý Hội trưởng luôn luôn và vạn sự như ý. Kính mong ông bà nhận nơi đây lòng biết ơn nhất của tôi.

Biên Hòa, ngày 27 tháng 9 năm 2011

Võ Thành Sơn

Hạ sĩ NGUYỄN KHẮC BẢO 73/203965 Tiểu đoàn 3 Trung đoàn 5 Sư Đoàn 2 BB

Biên Hòa ngày 24 /09/ 2011

Kính gửi anh chị em Hội Ái Hữu Biên Hòa tại Cali. Tôi tên là Nguyễn Khắc Bảo số quân 73/203965 Kính thưa quý Hội, vừa qua người đại diện Hội Ái Hữu Biên Hòa về Việt Nam đến nhà thăm hỏi và có trao cho tôi 100 đô la do anh chị em trong Hội gửi cho. Tôi rất vui mừng được sự quan tâm giúp đỡ của anh chị em trong Hội. Tôi viết thư này đến Hội lời cảm ơn chân thành nhất của tôi. Xin chúc toàn thể anh chị em trong Hội được dồi dào sức khỏe và bình an trong cuộc sống.

Kính chào thân ái
Nguyễn khắc Bảo

Đặc san xír Bưởi Nhâm Thìn
“Biên Hòa Nổi Nhớ” gọi tình yêu thương
Ngọt bùi kỷ niệm còn vương
Nâng niu viết lại giữ hương quê mình

Mùa Thu Rồi Đó Nhỏ

Em nghe gì không nhỏ?
Gió mùa Thu chuyên mình
Hôn trên làn tóc xõa
Và môi hồng xinh xinh
Em thấy gì không nhỏ?
Trăng mùa Thu thanh thanh
Đàn chim còn ngỡ gác...
Giữa bầu trời xanh xanh
Em tiếc gì không nhỏ?
Tiếng Thu buồn êm êm
Nàng thơ vừa thức giấc
Ru hồn vào lãng quên
Em mơ gì không nhỏ?
Trong mùa Thu ngát hương
Đôi nhân tình bõ ngỡ
Ngập ngừng trao môi hôn
Mùa Thu rồi đó nhỏ...
Ồi nồng nàn làm sao
Dư âm vẫn còn đó
Người xưa giờ nơi đâu???

THY LỆ TRANG

Artist

NHỚ KHI XƯA

Nhớ khi xưa ra trường Thủ Đức
Tôi mặc đồ lính trận tình nguyên
Em nữ sinh Ngô Quyền áo trắng
Thường mộng mơ hay chép thư tình.

Vào chiến trận chẳng hề nao núng
Chí làm trai ngang dọc tung hoành
Bỗng gặp em một ngày nắng đẹp
Đôi mắt buồn xao xuyến hồn tôi.

Tôi đứng đợi chiều về tan học
Đường em về qua ngõ nhà tôi
Tiếng guốc khua theo bước chân về
Tôi lẻo đẻo theo sau tội nghiệp.

Làm thi sĩ bắt đầu từ đó
Mượn vần thơ gửi gắm nỗi niềm
Em đón nhận với lòng do dự
Để lòng buồn đắm ướt trang thơ.

Tình thuở ấy tình vừa mới lớn
Mối tình đầu ngày ấy ngu ngơ
Em đã có những điều mơ ước
Tôi sẽ chờ dầu mãi ngàn năm.

Lời dối trá trên môi chín mộng
Tôi tin lời nên chuốc khổ đau
Gom hết thơ mang tặng cho em
Thật tội nghiệp giòng thơ tát cạn!

Mấy mươi năm cuộc đời dâu bể
Ngọn lửa tình âm ỉ trong tôi
Tôi vẫn nhớ em ngày mới gặp
Đường em về có bước chân tôi.

Rồi mùa thu mưa trên tóc úa
Tôi ngồi đây mơ mộng hồi hương
Để tìm lại con đường năm củ
Dáng em đi tóc nắng năm nào.

Đặng Nhiên Thư

Đậm tình đồng hương. Cùng nhau phát triển.

Để cảm tạ tấm lòng thương mến và sự ủng hộ của quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu trong bao năm qua, khi quý đồng hương và thân hữu đến tham khảo giá bảo hiểm xe sẽ được tặng \$10, dù cho quý vị có mua bảo hiểm hay không. Khi quý vị quyết định mua bảo hiểm xe với Western Insurance, văn phòng sẽ gửi tặng lại \$50 cho mỗi hồ sơ, để đóng góp vào quỹ sinh hoạt Hội. Số tiền này sẽ được trao tặng trực tiếp đến Hội Đồng Hương Biên Hòa.

** Cần đem theo hồ sơ bảo hiểm hiện có khi đến tham khảo giá.*

*Mọi thắc mắc xin gọi
Tuyen Huong
714-891-8953*

TRUNG TÂM BẢO HIỂM WESTERN INSURANCE

Chỉ đại diện cho các công ty bảo hiểm tốt nhất. Tham khảo miễn phí. Không tính lệ phí trung gian.

714-891-8953

9340 Bolsa Avenue, Westminster, CA 92683 | web: www.western-insurance.net | License #0548614

Có văn phòng tại các thành phố Westminster - San Jose - San Diego - Diamond Bar - Sherman Oaks

VA. Design by www.vadesign.com 714.891.8953